

ДІЛО

РЕДАКЦІЯ

І АДМІНІСТРАЦІЯ:

Львів, Ринок 10., II. пав.

Канце пост. маил. 26.726.

Адреса тел. «Діло—Львів».

Числа телефону 565.

Руконісся редакція не асертає.

ПЕРЕДПЛАТА

в Австро-Угорщині:

місячно . . . . . 5— К.
чвертьрічно . . . . . 15—
піврічно . . . . . 28—
цілорічно . . . . . 56—

у Львові (без доставки):

місячно . . . . . 4— К.
чвертьрічно . . . . . 12—
піврічно . . . . . 22—
цілорічно . . . . . 44—

в Німеччині:

піврічно . . . . . 28— М.
цілорічно . . . . . 56—

За зміну адреси платити ся 50 с.

Ціна оголошень:

Робля оголошень, розміром чотирьох ліній висотою 30 с. в надолісті 1 к., в надолісті 1-50, в надолісті 50 ліній висотою чотирьох ліній висотою 2 м. Відповідно до часу оголошення, відомості не вносять на суботу і святні дні.

Перші оголошення за однією лінійкою.

Одні примірник коштує у Львові с.

на провінції с.

Видавці: Виданнями Фабіан Діло.

Начальний редактор: Д-р Василь Панченко.

Останній бій

Львів, 7. надоліста 1918.

На бій останній, на бій завзятий вийшли сини українського народу.

Вийшли в поле наша сила,
Не щоб брати залуцтва,
Не щоб слабини грабувати,
А щоб орди відбивати,
Що живим труму нам тежуть...
Не чужого ми бажали,
Тай снів не змріяли,
Тай не мовчави деревляни,
Щоб терміни стири і райи...

Вийшли в поле наша сила. Неволицька. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

Не чужа була в дядю. Хіба щіхто не буде... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

На бій останній вийшли сини нашого народу... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

На Кавказі не Сім... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

У важких муках родиться наша воля, у... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

І ми будемо жити на своїй землі у сонці... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

Ще день, ще хвиля, а те ясне сонце... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

Ще день, ще хвиля, і залуцють пісні... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

Бойове звідомлення.

в 7. надоліста 1918.

Вчера в год 7. рано зголосили польська... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

Залоза касарні Фердинанда при Городецькій... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

Баряки в сторону буд. Бема згорили... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

На Піавачу цілий день боротьба з... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

Польська артилерія острілює нитаделью... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

Почта в наших руках — мужи держитесь... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

У вчорашніх болах відзначилися між нашими... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

Зрештою положення невизначене.

Українська Генеральна Команда.

В 270-літню річницю всеароднього українського повстання.

Розвилися круті бережечки по роздольі... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

Від часу великого українського народнього... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

Непоборне бажання видобутися з польської... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

бачуть, як їх міста здобуваєте ви, — аж тоді... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

Українські селяне забирали добро своїх... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

І які висадки бачимо цього могутнього... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

„Козаки впадували край, поділяли землі між... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

Хмельницький дійсно доказав того, про що... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

Вступивши в оборону православної віри... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

І сьогодні в усіх своїх верствах і землях... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але... Сидіти в кожному з нас. Невеличкі. Але...

входження і маршрути тих кораблів Австро-Угорщини, котрі знаходяться в плаванні.

12. Нейтральні краї повідомляються, що посилюється свобода плавби в осінній і торгівельній союзницькій флотії на всіх територіях морських вод.

13. Передача п'ятнадцяти австро-угорських підводних суден, побудованих в період 1910—1918 рр., і всіх німецьких підводних суден, які знаходяться або можуть опинитися в австро-угорських водах.

14. Повне розбросення і демобілізація озброєних австро-угорських підводних суден, які повинні зістатися під наглядом союзників.

15. Передача трьох лінійних кораблів, трьох легких кружляків, 9 торпедовців, одного міноносця, 6 моніторів в їх охороню, апарату й озброєнням.

16. Решта підводної воєнної флотії має бути вогнем розбросена й поставлена під нагляд союзників.

17. Свобода морської плавби й плавби суден для союзницької торговельної і воєнної флотії в Адрійським морі й по Дунаю з усіма його допливами.

18. Союзники мають право очистити й розробити всі мінові поля і загороди, а про розклад їх мають бути повідомлені.

19. Для забезпечення плавби суден по Дунаю союзники мають право займати або скасувати всі укріплення і верки.

20. Лишається в силі блокада в бою союзників згідно з теперішніми умовами. Австро-угорські судна, які зустрічаються в часі плавання, підлягають призи (конфіскації) з виключенням тих, плавання котрих допустить комісія союзників.

21. Скопчення всіх повітряних сил флотії в одній місці полишення її там, причім таман визначають союзники.

22. Евакуація усього вобережжя й усіх торговельних портів, зайятих Австро-Угорщиною в свою національну територію, й передача усього матеріалу морської плавби та плавби суден, в особі озброєних і засобів плавання, якого роду не були б вони.

23. Заняття союзниками всіх супотних морських укріплень і всіх приладженя для оборони воєнного порту Полі островів, а також верків й арсеналу в Полі.

24. Повернення всіх заборон Австро-Угорщині, торговельних суден союзників.

25. Заборона, якого не було б, знищення озброєнь або матеріалу до їх евакуації або передачі.

26. Повернення всім полоненим воєнної і торговельної флотії без такогж зобов'язку з боку союзників.

З приходу перемир'я звичається, що всі тіше вдані умови перемир'я прийняті в залежності від будучих умов миру. При тім висловлено думку, що вгоржні армії не покориються в свободу вігного руху в цілі наступу на Німеччину. Ксли ця думка не покориється вприсю, то з привиду такогж наступу треба вжити протест.

Навіть зарепродувати перед мною справність скоротрида. Не вясно. Назпани хвало, кажу, що машина нічого собі дуже корисна і певно службу гарно робить. Що до репродукції, то я не намагаюсь, хіба я дитина? Але вістув Головка не хоче проминути нагоди, щоб не суріти в такім-то а такім вар'ямі. А до того-ж у мою честь! Відмовляється не випадало; ще подумають, що я богу або заприсяженій, привітальній антимілітарист, як деякі інші скванені патріоти.

Мені казали роззявити губу і почалося безконечне, надмірно галасливе таракхотіння. Я мусів ще вислухати (теж з роззявленою губою) кількох сальв звичайних крісів, і постанову вернути домів тою-ж таки невдячною, але найбільш безпечною дорогою.

Тов. Цюкан дуже гостинний. Він не вдоволявся тим, що я оглянув частину його позиції, давньої позиції в гарно мебльованих кімнатах, де родяться хлбпчки і таракхотять скоротрида. Ні, він хотів показати мені ще більш давній і, розуміється, більш експоновані частини ружвенної позиції, а властиво фронту. Дуже сердечно запрошував мене на ті обзорови, теж "зарпитуючи" цілість моєї особи, навіть своїм катком.

Я людина дуже отверта. Мимо того не міг отверто признатися, що недоцінюю його "гарний". Я вимовився тим, що перш усього мусу вислати те, що бачив, а відтак, то я ще вясно й на інші місця. Чому би ні?

**Всі носять!
Від'зану
Соборної України**

на спомин революції і свободи України 1917 р. з воєнно срібного металю.

1 К. 50 о.

Комітет і Товариство повинні вимовити вказалегія, щоб на час літвяти. — Вісти в Застрвжя Львів вул. Руська ч. 10. — "Wisty z Zaporozza Lemberg Rusakagasse 20. 819 1—7"

НОВИНКИ.

Львів, 7, листопада 1918

— Віденські звістки про положення у Львові. Віденська преса має досить вичерпуючі звістки про положення у Львові. Всі віденські газети містять вістку про передачу влади гр. Гуйном Українській Національній Раді. Одночасно, читаючи віденську пресу, можна замітити деяке вдоволення, що Українці не далися взяти на ніякі польські обіцянки, лиш самі, спираючись на точки Вільсона, посягнули по владу над своєю країною. Споміж рядків виходить, що Полякам рішучо не треба вірити, бо це наші дуже непевна; Поляки ніколи не додержали ні одної умови (це вже ми краще знаємо). Є теж звістки, що у Львові вибухла "польська революція", та що през. У. Н. Р. др Кость Левицький убитий. (Як кажуть, це добрий знак; наш довголітній громадянський діяч буде тишитися ще довгим життям).

— Яскравий аразок "культурного" воєвання Польків. Вчора передовид вулицею Вірменською редактор "Українського Слова" Степан Черненький з жінкою гмизвійного професора д-ра Філарета Колесси та її сводчкою. Нарав з вікна одного дому впади на переходинч два стріли, які зранили гаю Колессу в двох місцях, а її сводчку в сбличчє.

— Польське "завішення оружя". Вчора о год. 10:30 перед полуднем, значить, коли ще обов'язувало завішення оружя, впало з одної наріжної каменіці при площі Смольки кілька стрілів на українських жовнірів. Одного з них убито, а двох тяжко ранено.

— Польський посол на Україні. Представник Регенційної Ради польського королівства в Києві Станіслав Ванькович казначейським новим польським правительством надзвичайним послом і повновласним міністром на Україні.

— Всеукраїнський а'езд інженірів почався в Києві дня 2. с. м. его ціллю є піднести економічний розвиток краю. На першій засіданні председателю київського окружного союзу інженірів Богомаз в своїм викладі між иншим сказав: Нові події відкривають широке поле для діяльності інженірів. Двацятому віку судилося бути демократичним віком і інженіри повинні примітити до цього свою роботу. Ми не можемо занекати аграрної реформи. По селах належить завести всякі господарські машини для оброблення продуктів сільського господарства, належить завести освітлення, каналізацію, водопроводи та основати ремісничі школи. Належить акціні розширити водні канали і, получити Черне Море з Балтійським.

— Організаційна Комісія Осередка Українських Середнешкільних Організацій м. Києва до організації учеників середних шкіл Австро-Угорщини. Шановний пане Редакторе! Не відмовте в Вашій Високоповажаній газеті помістити ось що: В Києві існує організація середнешкільників-Українців під назвою "Київська Середнешкільна Юнацька Спілка", організаційно-інформаційна секція котрої хотіла увійти в стосунки з ученивими організаціями Галичини, Буковини і т. д. Але на превеликий жалю у неї не має жадної адреси: ні організації, ні учнів. Тому Київська середнешкільна Юнацька Спілка прохає, як учнів, так і громадян надіслати нам адрес ученивих українських організацій австрійської України. Крім того прохає поінформувати її про життя середнешкільників-Українців в Галичині і надіслати нам учневі часописи по адресі: Київ, Пушкінська 1, Український Клуб, Середнешкільна Юнацька Спілка, Р. С. Інші українські закордонні газети прохаємо ласкаво цього листа передрукувати, за що раніш щиро дякуємо. Голова *Іван Возний*, 17.X. 1918 року м. Київ.

— В справі школи інвалідів. В справі зв'язання школи воєнних інвалідів у Львові, вул. Куркова 14, українськими військами появилася в ранішнім "Кутєрі" і Львові ім з дня 7. листопада 1918 нотатка, яка баламутить населення краю і дає доказ, якими видуманими подіями воює польська преса. Супроти цього треба вати до загального відома ось що: Давно-

рішній командант школи полковник Кемпський не явився зовсім в понеділок у школу і оставив інвалідів без опіки. Дякують патруль з 15 п. п., що саме прибула, зайняла школу й назначила тимчасовим командантом хоружого Юрія Чорногоу. Нікого з інвалідів насильно не видалено, хто одначе хотів відійти до дому, його не страмуємо. Ніяка егрлізнина в віком, як пише згадалий дневник, тугки не відбувалася. Бо-ж в цілім домі калі живуть виключно тільки інваліди. Майно, що знаходиться в домі, вбережено. Не вважаючи на прикрі обставини, інваліди забезпечені живлістю.

О П О В І С Т Н Я.

П'ятниця, 8. листопада 1918.

Наші грошо-хат. Св. Дмитрія — рано-хато 4 Корснатя.

Завтра: грек-хатол. Історія мч. — римо-хатл Теодора мч.

„Wybitnie polska kulturalna misya na Ukrainie“.

(Цьомка)

Латинські епископи і світська шляхта дістають право судити українське духовенство відитувати „ruskie synagogi“ й карати їх новітнішу прислугу „synagog“ (Liber priv. Car. Leop. t. 1. и p 4 ст. 49) Ще більше, необмежене право насильства над українським духовенством перейшло теж і на Жидів арсидаторів і пессорів. Насильству й грабежі улягли також і українські вельможі. Хто з них хотів жити або користуватись широкими правами та привілеями польської шляхти, той переходив на латинство, а ся дорога вела до винародовлення. На блиск вищої польської культури, але крайня нетолеранція релігійна і національна, насильства і безправства було причиною, що „ten to ów zapatrzyszwy się na wielkie laski świadczone prawom katolikom więcej dla chleba może, niżeli dla wiary mszysłuchać poszedł“ (Lelewel, dzieje, st. 128—9), що князівські і вельможні українські реди винародовилися і опинилися в таборі ворогів своїх предків.

Українець міг найти яку справедливість і охорону в Польщі? — Ні, ще раз ні. „Stoga nie wolę nieszczęśliwych poddanych na Rusi mieszkać: u nich na każdym niemal sejmie nowa Konstytucja potwierdzana... Grady Ziemiństwa, Trybunały, Assessoryc wzięnie razem się do sprzyięgły, aby Rusin żadnej sprawy nie wygrał nigdy. Zostali się tylko u Rusinów ogromne próżnych Dokumentów fascikuly po onych wieszkach funduszowych nigdyś do Cerkwów należących, po onych Sejmach liczny h na odprawianie wieszczych obligów zapasanych i szczęcią na wieszkach obywatelów, szczęcią na kahałach żydowskich lekowanyc tamiz dekretami znizczonych a na rzecz abywatelów i żydów przysądzonych. A nawet i tego Ruś dośw adczyła, że jej dokumenta nie dla tego iżby o fabrykacyę pedejrzane dekretami sekwestrowane były, a z tej jedynie przyczyny, iżby kiedy Rusin spręobną upatrzyszwy porę drogą prawa nie wazyl się powtórnie swojej własności odzyskiwać“ (Brodowicz. Ma.).

Для освітлення цієї господарки на Україні пригадаю грамоту хана Татар Узека 1313: „Не чани ніхто кривди перхві, митрополитови і його людям, архимандритам і священникам. Як міста і села, поля, луки, пасіки, ліси, виници, огорожи, мачини вільні від данин і оядат, бо не все боже“. (Карама. IV.).

Щож на це ланове Поляки?!

Сідаю в оці Польщі були українські міста з багатими міщанами, широко розвиненою торгівлею і промислом. І не диво, що на українське міщанство звернулася з цілою силою руйнуюча політика Польщі.

Безпосередню по влученню Української Завлі до Польщі стигає уряд в українські міста німецьких і жидівських осадників та надає їм широкі права. Українське міщанство включено з міських рад і цехів, заборонено йому торгувати, нападано на шкільну молодь і на церкву, випхано заборону жити у містах на переамістях і т. д. і т. д.: „Kto jest greckiego wyznania, ten w mieście żyć, kupiectwa lub propinowania prowadzić i do rzemieślniczych cechów przyciętym być żadną miarą nie może... tak, że Rusini przymuszeni się być widzą, tą bramą ciała zmarłe prowadzić, którą tylko smrody i śmieć a wywożone bywają a nawet w dostaniu wody cierpią ucienięzenie“ (Głos Imc. Pana Laurentego Drzewickiego).

„Ody Rusini podczas jarmarku 1575 r. towary swe publicznie sprzedawać chcieli, kazali burmistrze kramy ich porozwalać, a kupca Dymitra Krasowskiego uwiezić i grzywnami obłożyc“ (Zubrzycki, Kronika m. Lw. cm. 198 r. Дни теж Fr. Siarczyński: Wiadom. hist. i stat. st. 97). Uczniowie szkoły łac.ńskiej napadli w r. 1694 we

Львові на школі руска, збили ubogich studentów, książki im zabrali i podarli (Zubrzycki, op. cit. str. 448).

Коли в 1704 р. Шведи наложили на Львів контрибуцію, львівський магистрат велів її в переважній частині заплатити українському міщанству: „На кітorej то сумы контрибуцые narzucilo miasto bez respektu na cerkiew nasza (i z nami samymi i Bóg wie coby się było dzialo, gdyby nas nie wszechmocna ręka boska salwowała) dziejąc się tysięcy talarów bitych, kiтorej сумы ani mając ani mogąc, czem wypłacić, ile mogło być zbiorów i ornamentu cerkwi Bożej, wszystko dać musieliśmy, bo nie tylko Szwedzi ale i miasto na nas gwałtownie intrygowali, abysmy pomienioną сумę 10 000 talarów bitych jak najprędzej oddawali, groząc nam rozrzuceniem prochami cerkwi Bożej i sami gardłem, jeżelibyśmy przedko zupełnej nieoddali kontrybucyi. Potem też za łaską Bożą i serce się króla Імци шведзkiego skłoniło i wszystkim domom Bozym co nie dodali k ndonować kazal, jednakże niekitorzy z panów mieszczan na nas (Rusinów) intrygowali abysmy dopłacili... w te słowa: „ze Іенiej cerkwie popalić a tam żydów i chłopów osadzić, żeby pożytek czynili“. Co im niech Pan Bóg zapłaci. (Z Dyaryusza Stefana Łaskowskiego). Українське міщанство доходило своїх прав, та не могло їх діяти: „Jeszcze w roku 1595 rozproszeli Rusini Іwowscy z gada miasta proces w sądach nadwornych Królewskich o uciski. Odkładali go król od roku do roku bez rozsądzenia i to odraczanie trwało sto kilkanaście lat“. Щоби помстити справу, вислано „dwóch starszych do Warszawy z dostatecznym funduszem, ale ci wkrótce napisali, że mało pieniędzy, ponieważ sam Іnstygator koronny sie dukatów żada, posłano im najprzód 666 złotych, potem pożyczono 1510 złotych, wszelakoż to wszystko było napróżno i deputacja z niczem powróciła (Zubrzycki 227).

Коли Львів в 1708 р. приступив до унії, українські міщани домогалися, аżeбы się stali uczestnikami tych swobód, kiторych inni współobywatele używają i kiтore im nawet specjalną deklaracją rządu zapewnione zostały lecz napróżno, nie tylko ich Polacy za równych sobie pocztyać nie chcieli, ale ich jeszcze silniej podatkami i daninami obarczali nie umieszkali“. Еммануел Вардан Шваніцкии висилає окремою депутацією скаргу до Варшави. Магистрат Львова мав явитися перед надворним судом. „Odebrawszy miasto i magistrat rozwy Rusinów, tem sroźszym zapalił się gniewem na ten zuchwały naród. Wypadało wysłać ze strony miasta deputatów do Warszawy dla dopińowania tej sprawy, a kasa miejska była wypożniona, uchwalono zatem pobór на mieszczan, a część znaczniejszą onego włożono на Rusinów to jest, аżeбы się składali на obronę i poparcie sprawy przeciwko sobie samym, rozkład ten z największą surowością, używszy pomocy wojskowych, w mieście konstytuujących exekwowali, sklepy i plwnicy puszczowali, upartych i ubogich do więzienia sadzali, bili, największe zdraдności wyrządzając. (Zubrzycki, op. cit. str. 465—6).

Через прилучення до Польщі, а зруйнування українського міщанства знали торговля, промисл, штука, освіта, словом, обнизилися ступінь загальної культури, яку українські міста в если в Польщу.

На місце того, що знищили Поляки нічого не створили, а калісь цвітучі й багаті українські міста стали брудними й бідними жидівськими ворями.

Коли додано до того цілковите закріпощення селянства, що було віддане на особливого цинську волю, без права власности, гнобленя, висилування, мученя без ніякої охорони й оборони, то діставемо шрикий, хоч дуже не почий образ того раю і тої культури, що прилегла з собою на Україну Польща.

Преміною Ідею польської політики на українській землі було знищедоження українського народу й загартаня його багатств при поміж безкритичної релігійної нетолеранції й Ідею Ідею, при допомозі ограблення і понищення, при допомозі насильства і безправа. Заслужились плащем релігійної і культурної місії в Польщу не тільки засоку українську культуру, але й влада так низько сама, що в całej Europie rozumiano o narodzie polskim, że w tym zamym znajduje się wieku przesłanictwa, i na tym ziorniu barbarzyńskiej dzikości i grubej nieoświaty, w jakiej była w średnich wiekach cała Europa... Był naród w zabobonach i intolерancyi pograżony. Sadzono czarownicę, topiono czarowników, męczono на katuszach, niedozwalano osiadać różnowiercom w miastach, zakładać rękodzielną przytoczne dla kraju, a pierano się nowo zawitającemu światu z chytrością. (Bendikie, II. str. 515 i 520).

(Кіська буде).

I B.

Від 1. листопада 1918 р.
вносить місячна передплата
за „Діло” **6 кор.**

а ціна поодинокого числа
24 сот.

так у Львові як і на провінції.

НАДІСЛАНЕ.

АДВОКАТ

Д-р ВТФФАН БРИКОВИЧ

відкрив в Тернополі адвокатську канцелярію при вул. Коперника 18. (партер), 178 29-7

АДВОКАТ

Д-р Стефан Витвицький

створив адвокатську канцелярію у Львові при вул. Руській ч. 3. (Старопілля) і поверх. 737

ОГОЛОШЕННЯ.

НОВІ ЛЬОСИ

Австрійського Червоного Хреста поручаємо за готівку, разом з податком і портом за 44 К (у Львові 43 К 20 сот.). Льоси ті мають річно 4 тис. і кількадесят годисних витраток. На сплату поручаємо 5 льосів разом за 270 К в 36-ох rataх по 7 К 50 сот. Перша rata 12 К, далші по 7 К 50 сот. Право гра починає ся в асплачені першої рати.

Дім Банковий ШИЦІ ХАВО
у Львові, пл. Маріїнска ч. 7.

IX. 61—103

Пошунувється фотографічного апарату
до знявання актуальних подій, оголошення до Союзового Базару вул. Руська ч. 20.

!! Вже появилвся !!

ПЕРШИЙ ВИПУСК

„Української Літературної Скарбниці“

Л. СТИВЕНЗОН

Острів із закопаними скарбами

моряцька, авантурничка повість,
переклад з англійської мови.

Ціна 3 Н.

Купувати можна в обох українських книгарнях у Львові

Хто хоче набути більшу скількість примірників, нехай замовляє втросг у видавців під адресою: Проф. Юрій Рудницький, Львів, вул. Здровля ч. 12.

При замовленні від 50 примірників в го-ру видавці дають відповідний одуст.

Книжка надається головню для молодіжк! 63 8 10

ХТО ХОЧЕ читати ріжні хосони та р-арядні Істори і бачити етало збірці в біжучого життя України, нехай шле сеччас передплату на рік К 30; за Ітрк К 15; за чверть-рік коров 8; на Ілюстрований суспільно-госво- — — адресний і літературний тижневник — —

„НОВИЙ ЧАС“ Львів, вул. Руська ч. 3 — Чекове коп о 162,68. До цієї редакції

Глядає заняття дітчини з Бодішми, вже варті і інші домашні роботи Зголошення до Адміністрації „Діла“ під „Марія“.

Емеритований надстражний скарбовий, жо-атай, бездітний пошукує якої — забудь посади, вказ до обняга. — Адрес: „Емерит“ Siersza koło Trzebinі poste restante. 7946—10

Рутинованого конціпента
зглядно еоліцитатора пошукує оейчно канцелярія адвоката др-а Ардана в Любачеві. 784 4—5

Укр.-нім. Самоучник
О. Соятиса (5-те видане) ціна 6 Н. — висилає на одержанню готівки А. Оппиш, — Львів, Індоцьна 4. 790 4—10

КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТА
Едварда Трусевича

радника двера
субститута бл. п.

Івана Сас Комарницького
Львів, вул. Словацького 6.

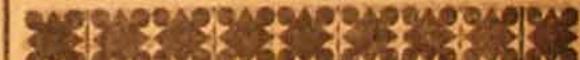
Інтерв'ює в справах о влішкодованні за не-вній вазнена і воєнні убийства. 42 4—3

НОВІСТЫ

Вже появилвся велика історична повість
Князь Ярослав Осмомисл
в двох частях: I. За Погорну Волюсть. — II. За любов.

Повість нагороджена Михайловою Премією „Прогреси“, має 27 аркушів друку велико-вісімки і кількестинять ілюстрацій; віксту й оден ескіз виконав для неї артист малад а. О. Новаківський. При кінці книжки долу-чена спеціально виконана карта земель держа-ви Осмомисла та генеалогічна таблицка трех головних ліній Рурикового роду. Папір перед-воєний, друк чистий і виразний, нумерація сторін оригінальна, арабськими й стародерков-ними знаками.

Особливше зацікавлення викличе біографія фундатора Михайлової премії, графа М. Ташке-вича, подана на вступі книжки. Ціна 16 К, в оправі 22 К. — на порученя порто й опакваннє долучити по 1 К. — Замов-лення приймає Канцелярія тов. „Прогреси“ (Львів, Ринок ч. 10).

Нова українська часопись німецькою мовою у Відні!!

У Відні виходить нова українська часо-пис на німецькій мові:

„UKRAINISCHE BLATTER“
ли всеукраїнський міжпартійний орган.

Часопись має на меті заступити інтереси незалежної Української Держави перед публі-чною думкою Австро-Угорщини й Німеччини, а рівнож і інтереси австро-угорських Українців. До співробітництва запрошено найзнамениті-ших українських і німецьких публіцистів. „Ukrainische Blätter“ виходить вісім разів на місяць з накладом 8—10,000 примірників. Часопись має власних кореспондентів в Києві, в Харкові, Одесі, Львові, Чернівцях, Берліні і Монахії. Ви-давцем названої часописки являється С. ре-дактор тажновник „Ukrainische Kontorblätter“ Володимир Калжинович. Умови передплати такі: річно 18 К, піврічно 10 К, чверть-річно 6 К.

Адміністрація просить поспішити з замо-вленнями, щоби видавництво могло устатити ар-клад. Адреса Wien VIII. Albartgasse 26/13 and 12 128.

